

waga ja õpetatud munk Ansgar. See tuli igal aastal Emdeni kaupmeestega Borkumi saarele, seal aruldasi taimed otsima, mis ennemuistsest aegast saadik, kus ka neid maid veel jae enamist läbi aasta kattis, ainult Borkumi saarel kaswastwad ja weelgi kaswawad, mereloomade elu uurima ja nende üle õppetlikkusi raamatuid kirjutama; ühes ka oma teha Bõhjamere karastawates laenetes linnitama. Selle munga poole, kes Bhl'e majas ikka lahket wastawõtmist leidis, hoidis Folker kõigest südamest, kuna wanel mungal elawast ja teaduse-himuliseist poisikeist hea meel oli ja teda Jumalakartuses ja teaduses õpetas, niisamati ka maailma rõõmulistes ja waewalistes nähtustes. Nenda see tuli, et Folker omas kahelateistkümnnes elu-aastas üheks teha ja waimu poolest kauniste kosunud nooreks meheks oli üles kaswannud. Seal sündis midagi, mis kõige tema edaspidisele elule teist joont andis.

Ühel tuulisel sügise-pääwal leidis Folker rannas ühe ämbri-suurust waadi, mida laened senna uhtunud. Waat oli ilma pruntauuguta ja ilma nabata, ja oli nii raske, et ennast waewaga weeretada lastis, oli tamme laudadest tehtud ja raud witsadega kokku punutud. Külje peal seisis: „Leidja oma. Tema tehku, kuidas kirjutatud on.“ Ühe otselaua peale oli punase tähtedega kirjutatud:

„Otsi õnne — sina saad seda leidma“; teise otselaua peal musta tähtedega: „Otsi õnnetust — Sina saad õnne leidma“.

Suure waewaga suutis Folker waati edasi weeretada ja oma leidust koopasse peita. Seal lõi tema witsad lahti, wõttis otselaua ära ja tema filmad läikiswad rõõmust, waadi sisu nähes. Waat oli ääreni löödud kullaga, Spania dukatitega, täidetud. Ühe pihutäie teise järel wõttis Folker wälja, kunni nägi, et waatis muud ei olnud, kui selget kulda. Seal seisis tema kaua sügawais mõtetes. Riipalju oli temal selge: tema oli rikkaks saanud; et tema õigusega selle wara peremees oli, selle üle ei olnud pealkirja järel mingiugust kahtlust. Aga, et tema õnne ja õnnetust korraka pidi otsima ja mõlemil teel õnne leidma, see oli mõistatus ja jäi selleks; tema kindel nõu oli siiski, kinkija kahtmist teada saada ja täita. Ühes rõõmustas tema ennast, et nüüd oma kuumawat sala-igatsfemist täita, suureks laewade- ja kaubamaja-peremeheks saada ja wõeraid maid ja rahwaid tundma õppida wõiks, millest ja kellest wana Ansgar temale oli jutustanud. Kuidas oli see aga wõimalik, kui tema õnnetust otsis? Kuidas oli ülepea wõimalik õnne ja õnnetuse teed ühendada?

Kõige mõtlemise juures tuli temale aga järsku